



**Miguel Beato** DIRECTOR DEL CENTRE DE REGULACIÓ GENÒMICA

# «Els polítics han d'entendre que sense ciència no hi ha riquesa»

Nascut a Salamanca el 1939.

Llicenciat en Medicina per la Universitat de Barcelona el 1962 i doctorat per la Universitat de Göttingen el 1967.

Investigador i professor a la Universitat de Marburg (Alemanya) des del 1984.

Director del Centre de Regulació Genòmica de Barcelona des del 2001.

Especialista en cromatina, càncer, hormones esteroides...

ANTONIO MADRIDEJOS  
BARCELONA

El Centre de Regulació Genòmica (CRG), un dels instituts científics més potents i moderns de Barcelona, busca director. Els estatuts del CRG impedeixen que Miguel Beato, que es manté en plena forma als seus 71 anys, repeteixi en el càrrec per tercera vegada. Tampoc li feia iuna il·lusió especial: «Amb el pas del temps, ser director es fa més monòton. No tens idees noves sobre la manera d'organitzar les coses. Als polítics els passa igual».

**—Perdó per la impertinència, però ¿li ha arribat l'hora de jubilar-se?**

—No, no. Jo tinc al CRG una posició d'investigador sènior que és independent de la de director. I com a investigador em vull mantenir almenys tres anys més, fins a la pròxima avaluació. Vull acabar investigacions que possiblement no he pogut fer per les responsabilitats del meu càrrec.

**—¿Pròxima avaluació?**

—Tots els llocs al CRG són sotmesos a avaluacions periòdiques: si no funcionen, te'n fan fora. És una de les característiques que ens distingeixen d'altres centres públics. A més, més de la meitat dels investigadors del CRG se n'han d'anar al complir els 10 anys. És una tensió que no tothom té ganes d'aguantar. Per aquest motiu ha marxat gent molt bona. Nosaltres produïm científics per a la resta del mercat.

**—¿El sistema tan poc funcional del CRG s'hauria d'estendre?**

—No del tot. Crec que no es pot generalitzar a tot el país. També necessitem centres en que la gent tingui estabilitat, encara que sense centres com el nostre aconseguir competitivitat és complicat.

**—Als 10 anys al capdavant del CRG, ¿s'han complert les expectatives?**

—Els resultats han estat impressionants. Quan vaig arribar des d'Alemanya volia fer un bon institut d'investigació, però no esperava que anéssim tan ràpid i arribéssim tan lluny. El CRG competeix amb els millors. No és fàcil explicar per què, encara que una de les claus de l'èxit inicial va ser sens dubte el suport del conseller Mas-Colell. Esperem que torni aviat.



► Miguel Beato, al campus del Parc de Recerca Biomèdica.



## FUNCIONAMENT

«En els últims dos anys han acabat amb la nostra autonomia. Volen que estiguem controlats per un comissari»

## FALTA D'INVERSIÓ

«A Obama no se li ha d'explicar: arriba la crisi i decideix posar una milionada més en ciència bàsica»

**—¿Què és el que encara ha de canviar en el sistema de ciència?**

—La societat i els polítics catalans han de comprendre que sense ciència no hi ha negoci, no hi ha creixement econòmic. Mentre aquí es produïa barat, podíem aguantar. Però això ja no val.

**—Ja tenim bons científics.**

—Sí, però falta que aquest coneixement es tradueixi en riquesa. Hi ha d'haver una densitat de producció interessant per a les multinacionals. Els esforços individuals no serveixen; és com posseir una casa magnífica i no tenir una carretera per arribar-hi. Afortunadament, hi ha coses que estan canviant. El que s'ha creat en els últims 10 anys és impressionant, amb un sincrotró, el gran ordinador, bons centres científics. Barcelona és el lloc que més es mou al sud d'Europa.

**—La biomedicina acapara pràcticament tota la inversió pública. ¿Que n'opina?**

—Crec que ha estat una lògica i bona decisió perquè a Barcelona ja hi havia una gran medicina. Li faltava la biologia, la investigació bàsica. Quan tot funcioni i estigui connectat, això serà un clúster com no n'hi ha a Europa. Ni tan sols el Karolinska o el Pasteur.

**—Un dels seus problemes és justament aconseguir el suport de fundacions privades. Sembla que només l'aconsegueixen els hospitalaris...**

—Sí, i els hem de convèncer que sense el que fem nosaltres, sense el nostre treball previ, no es pot curar després els malalts. A Obama no cal explicar-l'hi: arriba la crisi i decideix posar una milionada més en ciència bàsica.

**—¿Se'ls han quedat petites les instal·lacions?**

—Tenim un problema enorme perquè l'instrumental necessari per al nostre treball està en creixement constant. I si no en tens, ni avances ni atraus els millors científics.

**—¿Està parlant de mudar-se?**

—Si aconseguim inversors, no ho descartaria. El campus de la UAB seria un bon lloc, al costat de tants centres de moltes disciplines.

**—Però no tindrien vistes al mar i a la platja de la Barceloneta.**

—L'ambient agradable ajuda, no ho nego, però per a la ciència el fonamental és tenir bons centres per treballar bé.

**—¿Vostès han notat la crisi?**

—Més que la crisi, el problema que més ens preocupa és que hi ha una espècie de marxa enrere en el sistema català d'investigació. Un èxit del projecte de Mas-Colell va ser justament crear fundacions privades amb fons públics, que és el que érem nosaltres. Fa dos anys, en canvi, ens van convertir en una fundació pública. El sistema no tolera que siguem independents. Abans funcionàvem com una empresa: si s'havia de reaccionar ràpid, reaccionàvem ràpid. Anàvem a objectius i hi havia resultats. I si eren dolents, ens feien fora, per descomptat. Ara perdem gran quantitat de temps en problemes administratius, en auditories... Ens volem imposar una normativa general per a tots els centres, que tots estiguem controlats per un comissari.

**—I em dirà que vostès no són un centre públic qualsevol.**

—És clar que no ho som. Ho repeteixo: no tenim ni un sol funcionari. A la gent que no va bé, la fem fora. S'estan carregant l'èxit del sistema. No entenem res. ■